

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Спаська, 12, м. Миколаїв, 54030

тел. 53-12-00 факс (0512) 53-12-37

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

«05» листопада 2024 року

місто Миколаїв

Старший слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Слідчого управління Головного управління Національної поліції в Миколаївській області капітан поліції Олійник Олександр Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, зареєстрованому 11.03.2024 у Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12024150000000291 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. ст. 40, 42, ст. 276 – 278 КПК України,

Анкетні відомості особи, яка повідомляється про підозру:

Уваров Максим Вікторович, 08.11.1983 року народження, росіянин, громадянин російської федерації, останнє відоме місце реєстрації та проживання: російська федерація, Краснодарський край, м. Краснодар, вул. Восточно-Кругліковська, буд. 28/1, кв. 224, документований паспортом громадянина рф 0305591775, СНИЛС 07294035062, мобільний номер телефону: +79624322020, який на момент вчинення злочину перебував на посаді командира 2 батальйону 205-ї окремої мотострілецької козачої бригади, у званні підполковника, позивний «Краснодар», –

Зміст підозри:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні

повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ч. 1 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватої дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров'я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі.

Відповідно до ч. 2 ст. 11 ДП I, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою:

- а) фізичним каліцтвам;
- б) медичним чи науковим експериментам;
- в) видаленню тканин чи органів для пересадки; за винятком тих випадків, коли такі дії є виправданими згідно з умовами, передбаченими пунктом 1.

Відповідно до ст. 48 ДП I, для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП I, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП I, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП I, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи військових органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ч. 3 ст. 75 ДП I, будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Також відповідно до п. а ч. 3 ст. 85 ДП I, перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року (далі – Четверта Женевська конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, особи що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Згідно ч. 2 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, і, зокрема, захисту від згвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Відповідно до ч. 4 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Відповідно до ст. 31 Четвертої Женевської Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Четвертої Женевської Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської Конвенції, жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ч. 1 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо окупаційна держава через причини збереження безпеки визнає необхідним вжити заходів стосовно осіб, що перебувають під захистом, найбільше, що вона може застосувати - це змушено поселити їх у визначеному місці чи інтернувати.

Відповідно до ч. 2 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, рішення стосовно вимушеного переселення чи інтернування повинні бути ухвалені згідно з нормативною процедурою, яка повинна бути визначена окупаційною державою згідно з положеннями цієї Конвенції. Ця процедура повинна передбачати право на апеляцію з боку заінтересованих сторін. Рішення стосовно апеляції будуть прийматися в якомога швидші строки.

Відповідно до ч. 3 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо рішення залишатимуться в силі, вони стануть предметом періодичного перегляду, по можливості через кожні шість місяців компетентними органами, що створює держава.

Згідно ст. 79 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту можуть інтернувати осіб, що перебувають під захистом, лише згідно з положеннями статей 41, 42, 43, 68 та 78.

У змісті ст. 147 Четвертої Женевської Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Таким чином, з 24 лютого 2024 року збройні формування російської федерації - регулярні з'єднання і підрозділи, підпорядковані Міністерству оборони російської федерації, підрозділи та спеціальні формування,

підпорядковані іншим силовим відомствам російської федерації, їхні радники, інструктори та іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, створені, підпорядковані, керовані та фінансовані російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації (надалі – збройні формування рф, зф рф), здійснювали військову агресію - наступ з території тимчасово окупованої АР Крим в напрямку Херсонської та Миколаївської областей.

У складі зазначених збройних формувань рф, станом на 24.02.2022, проходив військову службу на посаді командира 2 батальйону 205-ї окремої мотострілецької козачої бригади Сухопутних військ зс рф, громадянин рф, **Уваров Максим Вікторович** (використовуючи з метою конспірації позивний «Краснодар»), який усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи умисно, протиправно, з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, **за попередньою змовою із невстановленими на цей час військовослужбовцями збройних формувань рф**, порушив вимоги ч. ч. 1, 2, 4 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ч. 1 ст. 11, ч. 1 ст. 11 та пункту «b» ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів 1977 року, за наступних обставин.

Так, в ході активних бойових дій, збройні формування рф рухались у напрямку міста Миколаєва та забезпечували подолання супротиву військ України на території Миколаївської області.

За результатами військових дій, в період з 19 березня 2022 року до 11 листопада 2022 року військовослужбовці зс рф здійснювали незаконну окупацію села Євгенівка Снігурівської міської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області.

Військовослужбовці зс рф, починаючи з 19 березня 2022 року до 11 листопада 2022 року, повністю контролювали територію села Євгенівка Снігурівської міської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, де розміщували військову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях, де на той час проживали місцеві жителі, серед яких мешканка села громадянка України **Григоренко О.В.**

Так, 30.05.2022, в першій половині дня, більш точного часу досудовим розслідуванням встановити не представилось можливим, **Уваров М.В.**, будучи озброєним вогнепальною зброєю, за попередньою змовою з невстановленим військовослужбовцем зс рф, діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, прибув за місцем мешкання цивільної особи **Григоренко Олени Володимирівни**, за адресою: Миколаївська область,

Баштанський район, Снігурівська міська територіальна громада, с. Євгенівка, вул. Набережна, буд. 76, яка перебувала у цивільному одязі без спеціальних засобів та вогнепальної зброї, яка військовослужбовцем Збройних Сил України та інших військових формувань України не була, участі в активних бойових діях не приймала, а отже перебувала під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, про що Уварову М.В. та іншому невстановленому військовослужбовцю зс рф було достеменно відомо.

Безперешкодно пройшовши на територію двору домоволодіння за вищевказаною адресою, Уваров М.В. разом з невстановленим військовослужбовцем зс рф біля входу до будинку зустріли потерпілу Григоренко О.В., яка почувши шум з вулиці вийшла їм на зустріч. Висловлюючи погрози застосування фізичного насильства на адресу потерпілої, які остання сприймала, як реальні, Уваров М.В. змусив надати йому мобільний телефон Григоренко О.В. для огляду, що остання і зробила, підкорюючись вимозі Уварова М.В. та побоюючись за своє життя та здоров'я.

Після детального огляду мобільного телефону потерпілої та запитань щодо її приналежності до Збройних Сил України, корегування мінометних обстрілів ЗСУ, служби у лавах ЗСУ її сина, Уваров М.В. здійснюючи на потерпілу психологічний тиск та залякування, розпорядився сісти до автомобілю марки УАЗ, який знаходився біля домоволодіння потерпілої за вищевказаною адресою та перед цим звелів потерпілій власноручно надіти на голову пакет чорного кольору.

На прохання потерпілої не надягати пакет, через незадовільний стан її здоров'я, Уваров М.В. висловив погрози, що якщо вона відмовиться виконувати його вимоги, він зафіксує руки потерпілої пластиковими стяжками та все одно вдягне їй пакет на голову.

Потерпіла Григоренко О.В. підкорилася вимогам Уварова М.В. та виконала їх, після чого обидва військовослужбовці зс рф сіли до автомобіля марки УАЗ та разом з потерпілою рушили у напрямку Херсонської області.

Через деякий час, автомобіль зупинився біля домоволодіння за адресою: Херсонська область, Бериславський район, с. Калинівське, вул. Братів Сокур'янських, буд. 22.

Уваров М.В., діючи умисно, з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, на виконання попередніх домовленостей з невстановленими військовослужбовцями зс рф, маючи на меті залякати потерпілу, яка перебувала з пакетом на голові, почав водити останню між двох стовпів ліній електропередач, намагаючись заплутати її та висловлював погрози, що вони рухаються по замінованому полю, тим самим завдавши **потерпілій психологічних страждань**, здійснюючи відносно потерпілої нелюдське поводження (жорстоке поводження з цивільним населенням), тобто порушив вимоги ч. ч. 1, 2 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та пункту «b» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

У подальшому, Уваров М.В., продовжуючи діяти з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, підвів потерпілу до автомобілю, який знаходився біля домоволодіння за вищевказаною адресою, та передав її одному із невстановлених військовослужбовців зс рф для поміщення потерпілої до «бліндажу», який був обладнаний на території двору вказаного домоволодіння, в якому остання знаходилася до вечора того ж дня, а саме 30.05.2022? тим самим **нелегально ув'язнивши** потерпілу (інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), тобто порушили вимоги ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції.

У подальшому, невстановлений військовослужбовець зс рф вивів потерпілу Григоренко О.В. з «бліндажу» до території двору домоволодіння, в якому знаходились окрім Уварова М.В. і інші невстановлені військовослужбовці зс рф, де вказані особи, діючи умисно, з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, почали висловлюватися на адресу потерпілої нецензурною лайкою, облили ноги та землю під ногами потерпілої речовиною по запаху схожою на дизельне паливо і погрожували підпалити її, а Уваров М.В. продовжуючи здійснювати психологічний тиск на потерпілу, запропонував зняти на відео, як горить «мати укропа», тим самим, діючи за попередньою змовою групою осіб із іншими невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями зс рф завдали **психологічних страждань** потерпілій Григоренко О.В., здійснюючи відносно неї нелюдське поводження (жорстоке поводження з цивільним населенням), тобто порушили вимоги ч. ч. 1, 2 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та пункту «б» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

Того ж дня, діючи умисно, з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, у вечірній час, невстановлені військовослужбовці зс рф помістили потерпілу до автомобілю марки КАМАЗ та перевезли до приміщення ВП № 2 Баштанського РВП ГУНП в Миколаївській області, розташованого за адресою: Миколаївська область, Баштанський район, м. Снігурівка, вул. Суворова, буд. 13, де продовжили нелегально її утримувати до 04.06.2022.

**Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Уваров М.В.:**

За викладених вище обставин, військовослужбовець зс рф, командир 2 батальйону 205-ї окремої мотострілецької козачої бригади **Уваров Максим Вікторович**, 30.05.2022, у першій половині дня (більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) перебуваючи в селі Євгенівка Снігурівської міської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання,

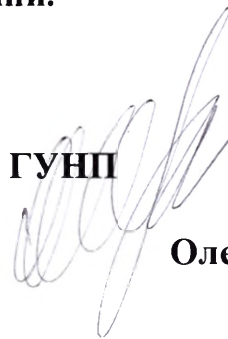
діючи умисно, з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ:

- за попередньою змовою групою осіб, разом з невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями зс рф, **нелегально ув'язнили Григоренко О.В.**, тим самим вчинили дії, які виразились у іншому порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, чим порушили вимоги ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції;
- за попередньою змовою групою осіб, разом з невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями зс рф, завдали **психологічних страждань** (рух по замінованому полю, погроза підпалом) потерпілій Григоренко О.В., тим самим здійснюючи **нелюдське поводження** відносно неї (**жорстоке поводження з цивільним населенням**), порушили вимоги ч. ч. 1, 2 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та пункту «b» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

За такого, **Уваров Максим Вікторович** обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених **ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.**

Слідчий відділу розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП
в Миколаївській області
капітан поліції

Олександр ОЛІЙНИК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні № 1202415000000291 –
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Миколаївської обласної прокуратури

Олександр ЗАХАРЧЕНКО

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 202__ року

Окрім того, підозрюваному роз'яснені його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст.42 КПК України, а саме що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у
призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів
забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого
судді, суду.

*Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та
зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав о «__»
год. «__» хвилин «__» _____ 202__ року.*

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

Права підозрюваного роз'яснив, пам'ятку вручив:

